De zomer van het lege reservoir (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Toen mijn grootvader nog leefde, vertelde hij altijd dat het weer in dit dal betrouwbaar was. In juni regende het, in augustus was het warm, en in september haalde je de appels binnen. Die zekerheid is verdwenen. De opwarming van de aarde, een woord dat ik als kind alleen uit het journaal kende, is inmiddels iets wat ik met mijn eigen ogen op onze akker zie. Vorig jaar bleef het van april tot augustus droog.

De droogte van die zomer was de langste die het dorp ooit had meegemaakt. Het reservoir achter de kerk zakte zo diep dat de oude fundering van een molen weer boven water kwam. Kinderen klommen erop en vonden er bakstenen tussen de modder, roodbruin en nog altijd hard. De burgemeester liet een bord plaatsen dat het zwemmen verbood, maar niemand had zin om in dat bruine restje water te gaan zwemmen. In de cafés werd er over niets anders gesproken dan over het weer. Sommige boeren gaven de fabriek verderop de schuld, met haar rook en haar hoge uitstoot van vuile gassen. Anderen zeiden dat de wereld altijd al zulke jaren had gekend en dat de journalisten overdreven.

Mijn buurvrouw Ineke, die twintig koeien houdt, had het het zwaarst. Haar gras verbrandde en het voer moest van ver worden aangevoerd. Zij verkoopt haar melk aan een kleine fabriek in de stad, waar men er kaas en yoghurt van maakt; van elk zuivelproduct dat daar de deur uit gaat, staat haar naam op het etiket. Toch bleef ze rustig. Ze zei dat zuivel altijd een taai vak was geweest en dat klagen de regen niet dichter bracht. Wel bleef ze mopperen op het wijdverbreide misverstand dat een koe eenvoudig minder kan eten wanneer het gras opdroogt.

Het leek in die weken alsof het dal in een broeikas was veranderd: dezelfde vochtige hitte, dezelfde lucht die zwaar op je schouders drukte, alleen zonder palmbomen. Iedereen werkte vroeg in de morgen en verdween daarna naar binnen. Mijn vader vergeleek het met het tropische klimaat dat hij als jonge man in Suriname had leren kennen. Het verschil, zei hij, was dat men daar huizen bouwt die de warmte buiten houden, terwijl onze muren van steen de hitte juist vasthouden. In augustus kwam er eindelijk wind, maar die bracht geen verkoeling. Hij bleef de bosbranden in het zuiden aanwakkeren, tot de rook zelfs bij ons tussen de heuvels hing.

In september viel de eerste regen, en het hele dorp stond buiten om ernaar te kijken. Ineke huilde een beetje, geloof ik, hoewel ze beweerde dat het de wind was. Op televisie zagen we die avond beelden van een tsunami aan de andere kant van de wereld, een enorme golf die een havenstad had verwoest. Twee rampen op één dag, en geen ervan voelde nog als iets ver weg. Sindsdien vraagt iedereen zich hier af wat het volgende jaar zal brengen. Wij hebben besloten niet meer te wachten: bij het huis staat nu een grote regenton, en op het dak liggen zonnepanelen.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=29224

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2033